

У ВЕЛИКОЈ ГАЛЕРИЈИ ДОМА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ СУТРА СЕ ОТВАРА ИЗЛОЖБА "У АТЕЉЕУ", ПОПУЛАРНОГ ПИСЦА И СЛИКАРА

Капорова палета на радном столу

Библиотека, радни сто, боје, Шершеншин, Пренеши из куће у којој је уметник стварао

ПИСАЦ и сликар Момо Капор никада истовремено није стварао ликовна и књижевна дела. Док би писао романе био би само томе посвећен и није ни сликао, ни цртао, а када би се посвећивао сликању, онда ту за литературу није било места. За њега су ове две уметности биле две струје различитог напона, открива нам Љиљана Капор, уметникова супруга и оснивач Фондације "Момчило Момо Капор", уочи изложбе "У атељеу", која ће бити отворена вечерас у 19 часова у Великој галерији Дома Војске Србије.

- Ово је трећа изложба коју фондација реализује са Галеријом Дома Војске - каже Љиљана Капор. - Прва је била ретроспективна и представила је 55 Моминих

АМБИЈЕНТ Простор у коме је Капор стварао пребачен у Галерију Дома војске

Фото И. Маринковић

слика, на другој су били у фокусу цртежи и пастели, а сада смо у овај простор преместили читав његов атеље, у ком су дела настајала. Никада човек не може сазнати о неком сликару толико много, а за кратко време,

ако не види његов атеље, стан или кућу у којој живи. Ниједна ретроспективна изложба не може вам открити оне мале, дирљиве ствари из којих се читају уметнички дани, његов покрет или свет његовог погледа.

Ова поставка ће представити серију слика из циклуса "Школице" (десетак радова у различитим сликарским техникама, укључујући и "њујоршке школице"), као и најраније радове, настале током студија и непосредно после школовања. Неки

цртежи ће после готово три деценије "обитавања" у Њујорку, у приватној колекцији, први пут бити у јавности.

- У простор галерије пребацили смо све оно чиме је био окружен док је сликао и писао: библиотеку, радни сто, терпентин и боје које још миришу... - објашњава наша саговорница. - Све је аутентично и из куће пренето онако како је у њој стајало док је он користио те ствари, додиривао их.

Тек последње четири године, у кући у којој је стано-

вао, Капор је таван адаптирао у атеље. Пре тога његов животни и радни простор су се, како каже Љиљана Капор, преклапали:

- Наша кућа је била једина у коју се улазило из атељеа, зато што је Момо сликао на застакљеној тераси, где је био и улаз у стан. Тек пред крај живота радио је у простору у ком му је светлост долазила право са неба. Светлост му је била нарочито важна, па је због тога његова дневна рутина била да ради од подне до 16, 17 часова. У то доба дана је и писао, јер му је тада била најјача концентрација.

По речима наше саговорнице, иако му је сатница у којој је писао и сликао била иста, сасвим је различито приступао овим пословима:

- Када је писао није волео да било ко у то време долази у посету, били су му неопходни мир, тишина, осамљивање. Али, када би наступао период у ком је сликао, атмосфера је била много опуштенија, слушала би се музика, дружило би се... ■ М. А. К.

И ФИЛМ НА ОТВАРАЊУ

У ПРАТЕЋЕМ програму изложбе биће приказан кратки филм настао од Капорових архивских видео-записа и интервјуа у којима говори о сликарству. Овај филм у продукцији Задужбине "Момо Капор" биће премијерно представљен на отварању на ком ће изабране текстове из књиге говорити глумица Рада Ђурићин. Изложбу ће отворити сликар Милош Шобајић